

weinig twijfel over aangaande de bedoeling om Blanks deftige vermaning belachelijk te maken. De referendaris gevoelde 't als een kwetsing van zijn waardigheid; doch maakte tevens de verkeerde gevolgtrekking, dat zijn karakteristiek en zijn terechtwijzing [bijzonder] ad rem waren geweest. Hij meende den jongeren luitenant au vif te hebben getroffen en ondanks zijn aangeboren goedigheid welde in zijn ziel een boosaardige lust op, om in Emma's bijzijn die overwinning te vervolgen tot Siria's vernedering toe.

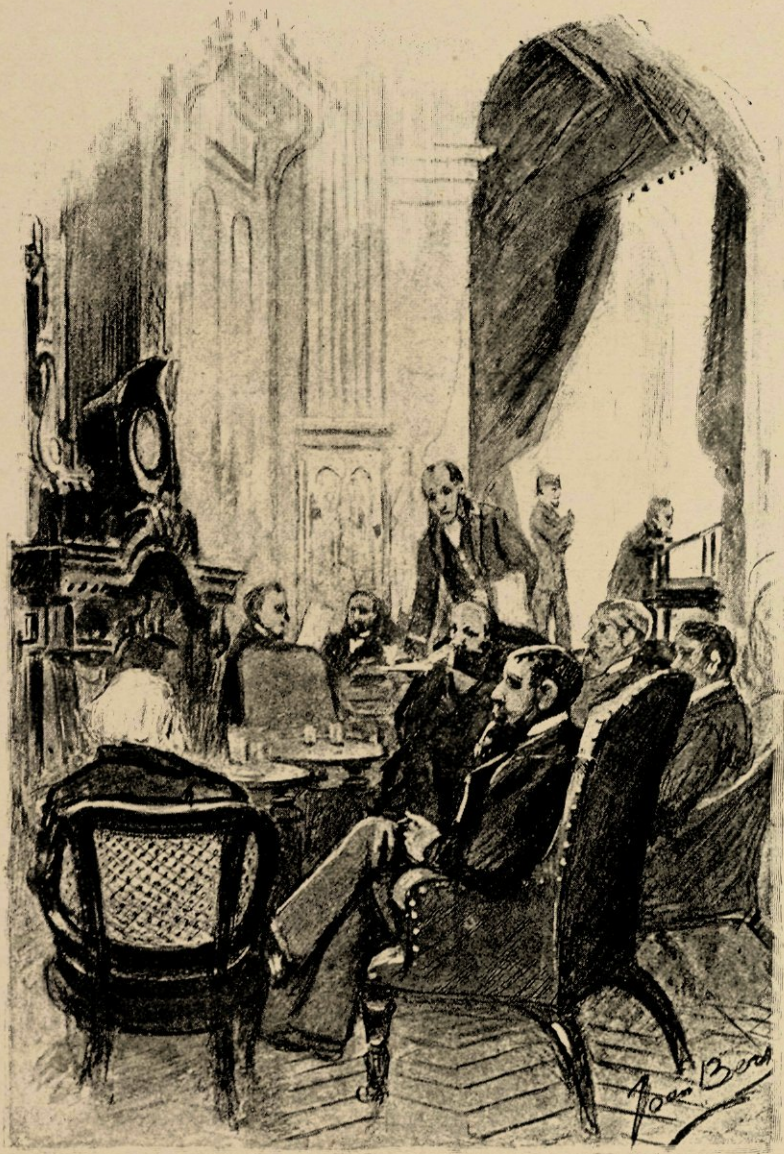
„Draaien is in elk geval een beter en gezonder werk dan romans-lezen. Dat ellendige schrijversgild is bezig alle opvattingen van goed en kwaad, geluk en ongeluk te misvormen en om te keeren. Ondervinding is tegenwoordig geen cent meer waard; nieuw, zoogenaamd oorspronkelijk zijn, geldt als hoogste wijsheid! Wie de meeste paradoxen weet te verkondigen is de mode-philosoof! De eerbied is uit de wereld en snoeverij wordt voor moed aangezien. Vroeger gold zelfbeheersching voor het kenmerk van een flink karakter; in onzen tijd is iemand, die aan al zijn lusten brutaalweg toegeeft, de held van het oogenblik!”

Emma kwam tusschenbeide.

„Maar, beste Willem, hoe weet je dat? Romans lees je niet en . . .

Blank werd korzelig.

„Hoe ik dat weet . . . hoe ik dat weet? . . . Wel, dat lees ik in de cou-

Op de Wite.